

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

Poz.: 466—z dnia 27 czerwca 1930 r. o umundurowaniu państwowych urzędników służby drogowej, wykonujących kontrolę ruchu na drogach publicznych. 829

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA

Poz.: 467—Przemysłu i Handlu z dnia 9 lipca 1930 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o zwaiczaniu nieuczciwej konkurencji 833

466.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 czerwca 1930 r.

o umundurowaniu państwowych urzędników służby drogowej, wykonujących kontrolę ruchu na drogach publicznych.

Na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Umundurowanie państwowych urzędników służby drogowej wykonujących kontrolę ruchu na drogach publicznych, winno odpowiadać niżej podanym przepisom i wzorom.

§ 2. Zasadniczy kolor munduru jest jasno brązowy, zaś kolor dystynkcji amarantowy. Guziki są z żółtego metalu (złote) z orłem państwowym, duże o 23 mm, małe o 17 mm średnicy.

§ 3. Mundur składa się z kurtki, spodni, płaszcza, czapki, pasa rzemiennego, oznak i broni.

a) Kurtka (tabl. 1) jest kroju wojskowego, rozcięta z tyłu od pasa w dół, zapinana na 7 guzików z naszytymi 4 kieszeniami, zapinanymi każda na jeden guzik. Długość kurtki powinna być taka, aby jej dół z tyłu dotykał płaszczyzny siedzenia przy pozycji siedzącej; kołnierz stojąco wykładany z patkami z amarantowego aksamitu w kształcie prostokąta o podstawie 3 cm i wysokości 5 cm, zakończonego trójkątem równoramiennym o wysokości 2 cm. Na patkach poniżej trójkąta umieszcza się oznakę drogową z żółtego metalu (tabl. 2). Rękawy są zakończone mankietem szerokości 10 cm.

b) Spodnie nosi się krótkie do butów, owijaczów lub sztylp, albo długie do trzewików, kroju cywilnego, równej szerokości w dole i w kolanie (bez mankietów).

c) Płaszcz (tabl. 3) jest dwurzędowy, ma po 6 guzików z każdej strony, z kołnierzem leżącym wykładanym, wysokości 14 cm i patkami z oznaką, jak na kołnierzu kurtki, dwie kieszenie kryte po bokach, rękawy zakończone mankietem szerokości 16 cm; w tyle płaszcza, wciętego w stanie, pęto (dragonik) prostokątne o wysokości 5 — 6 cm, a o długości 20 — 22 cm, zapinane na dwa duże guziki, a u dołu z tyłu rozcięcie z czterema małymi guzikami.

Zamiast płaszcza może być przy objazdach drogowych używana skórzana kurtka brązowego koloru z patkami i oznaką jak na płaszczu.

d) Czapka (tabl. 4) jest okrągła, kroju czapek oficerów marynarki, z sukna koloru munduru, wysokości 5 cm w otoku, z daszkiem o szerokości 5 cm i podpinką ze skóry czarnej lakierowanej o szerokości 1,5 cm, przytwierdzoną do czapki na dwóch małych guzikach; wokoło dolnej i górnej krawędzi otoku posiada czapka sukienne wypustki koloru amarantowego.

Na czapce znajduje się orzeł państwowy bez tarczy z białego metalu (srebrny) o wysokości 4 cm, zaś pod nim nad podpinką — oznaka drogowa wysokości 2 cm.

Zamiast czapki (tabl. 4) może być podczas objazdów drogowych używana czapka skórzana, brązowego koloru z orłem państwowym i oznaką, jak na czapce sukiennej.

e) Pas rzemieenny koloru ciemno-brązowego z paskiem pomocniczym przez ramię.

§ 4. Oznaki stopni służbowych są następujące:

Urządnik XII st. sł. — patki bez gwiazdek.

Urządnik XI st. sł. — na patkach po jednej gwiazdce (tabl. 5a).

Urządnik X st. sł. — na patkach po dwie gwiazdki (tabl. 5b).

Urządnik IX st. sł. — na patkach po trzy gwiazdki (tabl. 5c).

Urządnik VIII st. sł. — na patkach wzdłuż dolnego brzołu taśma haftowana szerokości 5 mm i po jednej gwiazdce (tabl. 5d).

Urządnik VII st. sł. — taśma jak urzędnik VIII st. sł. i dwie gwiazdki (tabl. 5e).

Gwiazdki są złote haftowane.

§ 5. Urzędnicy wymienieni w § 1 noszą w czasie pełnienia służby krótką broń palną, typu ustalonego przez Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 6. Watowanie płaszczów, podszywanie ich futrem oraz nakładanie kołnierzy z dowolnego futra jest dozwolone. Zimową porą dozwolone jest noszenie kozuchów. Na kołnierzach futrzanych oznak stopni służbowych nie naszywa się.

§ 7. Noszenie munduru bez broni dozwolone jest także poza służbą.

§ 8. Urzędnikom przeniesionym w stan spoczynku nie przysługuje prawo noszenia munduru.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sławek*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

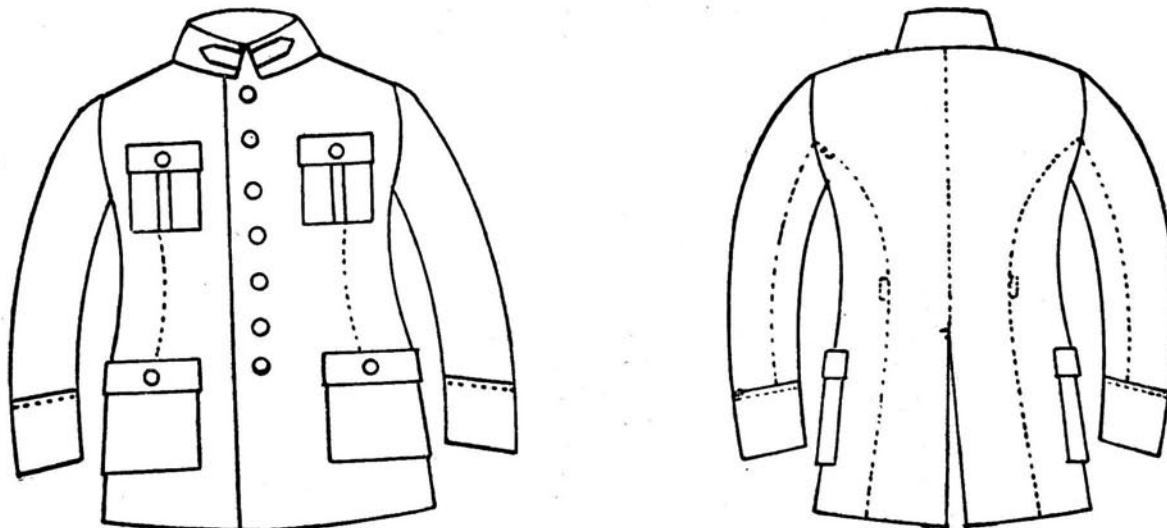
Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych:

D. Konarzewski

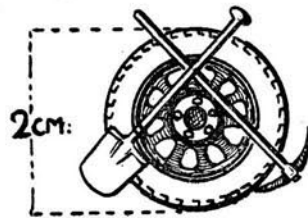
Minister Robót Publicznych: *Matakiewicz*

Załączniki do rozp. Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1930 r. (poz. 466).

Tablica 1.

Tablica 2.

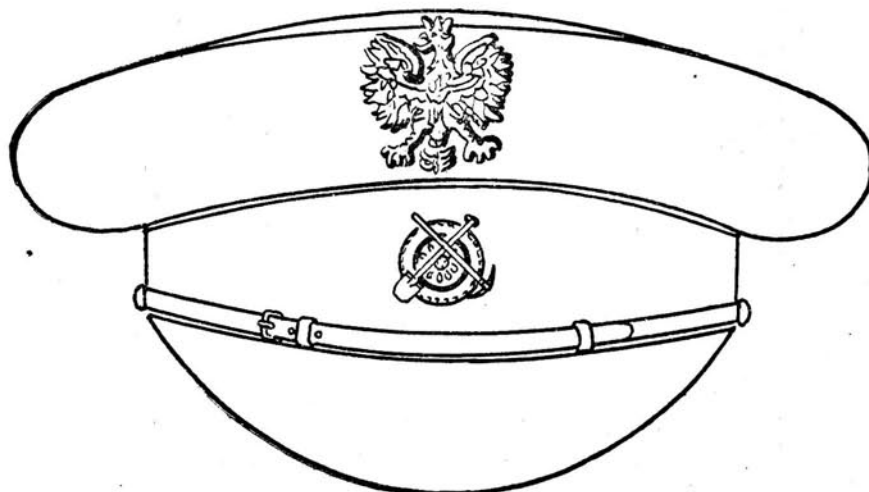
Tablica 3.

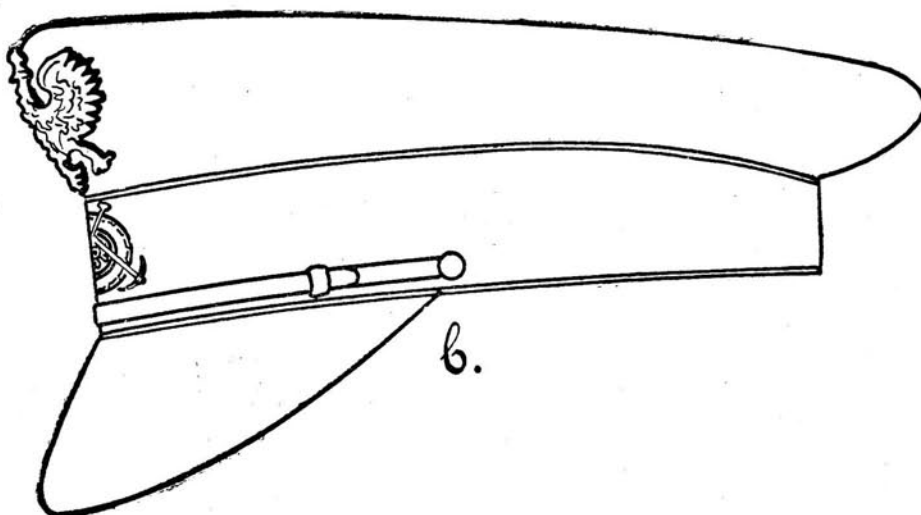
Tablica 4.

Tablica 4.

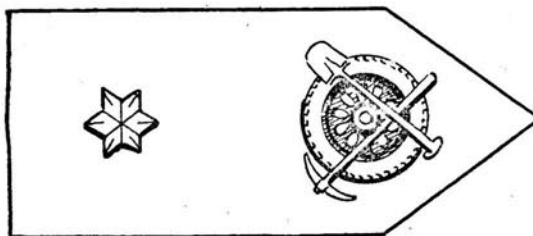

a

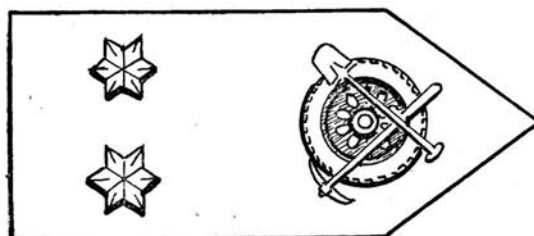

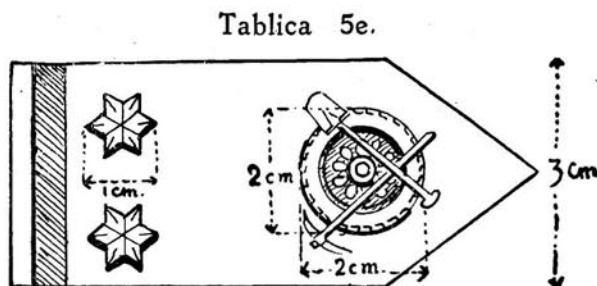
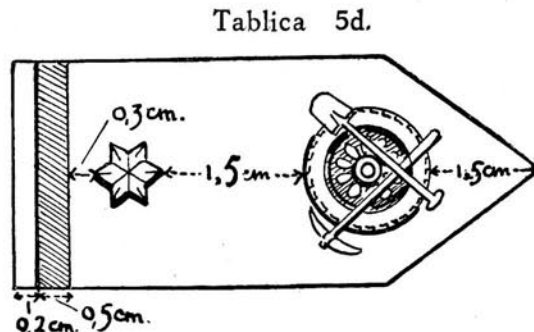
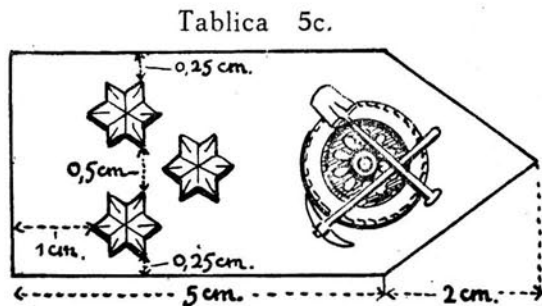
b.

Tablica 5a.

Tablica 5b.

467.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 9 lipca 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości
w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy
z dnia 2 sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej
konkurencji.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1927 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 749) ogłasza się w załączniku do niniejszego rozporządzenia jednolity tekst ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 559), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 749).

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Załącznik do rozp. Min. Przem.
i Handlu z dnia 9 lipca 1930 r. wydanego
w porozumieniu z Min. Sprawiedliwości
(poz. 467).

U S T A W A

z dnia 2 sierpnia 1926 r.

o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Ochrona cywilno-prawna praw przedsiębiorcy.

Art. 1.

1) Przedsiębiorca ma prawo żądania, aby inny przedsiębiorca (konkurent) nie wdzierał się w jego

klintelę przez jakiegokolwiek czynności, zdolne do wywołania u osób, którym ofiarowuje swe wytwory, towary lub świadczenia, mylnego mniemania, że one pochodzą od przedsiębiorcy pierwszego.

2) Przedsiębiorca, którego prawo naruszono, żądać może zaniechania czynów i usunięcia przyczyn, mogących wywołać pomyłki u odbiorców. Jeżeli przedsiębiorca doznał już ubytku w swej klienteli, krzywdziciel winien wydać niesłuszne, kosztem jego osiągnięte, zubożenie z trzech lat ostatnich, licząc wstecz od dnia, w którym skarga wpłynęła do sądu. Jeżeli wprowadzenie w błąd klienteli wywołane było złym zamiarem lub oczywiście niedbalstwem krzywdziciela, winien tenże wynagrodzić wszelką szkodę pokrzywdzonemu i dać mu zadośćuczynienie za wyrządzone krzywdy osobistej natury przez ogłoszenie wyroku lub przez odpowiednią deklarację publiczną, a w razie istnienia złego zamiaru przez zapłatę pokutnego, o ile zadośćuczynienie nie zostaje osiągnięte przez skazanie karne. Zamiast wymienionych majątkowych świadczeń pokrzywdzony żądać może ryczałtowej sumy pieniężnej, ale nie ponad 10.000 złotych.

3) Roszczenia o zaniechanie, usunięcie przyczyn, odszkodowanie i zadośćuczynienie służą pokrzywdzonemu także przeciw tym osobom, które przy bezprawnym wkraczaniu w klientelę pokrzywdzonego współdziałały. Odpowiedzialność współdziałających jest solidarna z przedsiębiorcą. Odpowiedzialność ich nie zachodzi, jeżeli wobec stosunku zależności od przedsiębiorcy nie mogły odmówić współdziałania.

4) Roszczenia, w artykule niniejszym określone, ulegają przedawnieniu trzechletniemu, które liczy się co do każdego działania bezprawnego oddzielnie.

Art. 2.

1) Oznaczenie przedsiębiorstwa nie może być takie, aby wprowadzało w błąd odbiorców co do toż-